

การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับ
ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร
Crime Prevention Management in Gems and Jewelry Shopsin
Charoen Krung-Si Phraya Area, Bangkok

ธีรวัฒน์ ธนกิจเลิศสกุล¹กรรณิกา กุกุดเรือ²

Theerawat Thanakitlerdsakul¹Kannika Kukudrua²

¹นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย
คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

¹Degree of Master of Public Administration Program in Security Management, Faculty of
Police Science, Royal Police Cadet Academy.

²อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการความปลอดภัย
คณะตำรวจศาสตร์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

²Degree of Master of Public Administration Program in Security Management, Faculty of
Police Science, Royal Police Cadet Academy.

E-mail: bangkokhunsu@gmail.com; โทรศัพท์มือถือ: 089-2244466

Received: 02 August 2022

Revised: 15 September 2022

Accepted: 11 October 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม และ ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถานประกอบการมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มคือ หน่วยงานของรัฐ ผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ และพนักงานรักษาความปลอดภัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติบรรยาย เพื่ออธิบายลักษณะระดับของตัวแปร และวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปร

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นต่อการจัดการความปลอดภัยด้านการลดโอกาสตกเป็นเหยื่อ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสถานประกอบการ ร่วมกันส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ร้อยละ 8.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การจัดการ / ความปลอดภัย / อาชญากรรม

Abstract

This research aimed to achieve two primary objectives: the opinion levels regarding crime prevention management in gems and jewelry shops, and the personal and business-related factors affecting crime prevention management in gems and jewelry shops. Data were collected using questionnaires distributed among three distinct groups: government agencies; owners of gems and jewelry shops; and security personnel. Data analysis included frequency, percentage, mean, and standard deviation. Descriptive statistics were utilized to elucidate the variable characteristics and assess the influence of these variables.

The findings revealed that 1) respondents expressed stronger support for aspects related to reducing the likelihood of becoming a victim and public participation. Conversely, the environmental aspect received the lowest average score; and 2) personal and business factors collectively affected the crime prevention management in gems and jewelry shops at a statistically significant level of 8.4%, with a significance level of .01.

Keywords: Management / Security / Crime

บทนำ

ประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของภาคอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับในการขับเคลื่อนและพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจสังคมที่สามารถสร้างงานและเพิ่มรายได้เพื่อให้เกิดความมั่นคงมั่งคั่งและยั่งยืน จากข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ (2562, หน้า 12-15) พบว่าภาคอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับเป็นสินค้าที่ส่งออกเป็นอันดับ 2 หรือ 3 ของประเทศ ถ้าหากจะเปรียบเทียบกับภาคอุตสาหกรรมอื่นๆ สถิติของการส่งออกอัญมณีและเครื่องประดับ ปี พ.ศ. 2558 มีมูลค่าการส่งออกไปยังต่างประเทศถึง 371,082 ล้านบาท ถัดมาในปี พ.ศ. 2559 มีการเติบโตของมูลค่าที่ส่งออกมากขึ้นถึงแม้ว่าจะมีเหตุการณ์ภัยก่อการร้ายในยุโรปไม่ว่าจะเป็นเมืองเบอร์ลิน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เมืองปารีส สาธารณรัฐฝรั่งเศสหรือเมืองบรัสเซลส์ ราชอาณาจักรเบลเยียม โดยยอดส่งออกมูลค่ามากถึง 501,124.10 ล้านบาทและในปี พ.ศ. 2561 แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติในสหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นเฮอริเคนฟลอเรนซ์ และไฟป่าแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นตลาดหลักในการส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับก็ไม่ทำให้มูลค่า

การส่งออกลดน้อยลง ยังมีมูลค่าส่งออก 583,976.70 ล้านบาท สำหรับปี พ.ศ. 2562 มูลค่ายอดการส่งออกอยู่ที่ 486,217.50 ล้านบาท แม้ว่าจะมีเหตุการณ์ทางการเมืองการประท้วงที่ยืดเยื้อก็ตาม ด้วยมูลค่าการส่งออกดังกล่าว รัฐบาลจึงให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับพร้อมมีมาตรการต่างๆ เพื่อผลักดันเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับชั้นนำของโลก (hub of jewelry) ภายในปี 2564 (ฐานเศรษฐกิจออนไลน์. 2560) ดังนี้ (1) มาตรการทางภาษี โดยยกเว้นภาษีนำเข้าวัตถุดิบสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับทุกชนิดเริ่มต้นปี พ.ศ. 2560 (2) มาตรการมาตรฐานสินค้า โดยมุ่งยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าโดยจัดทำเครื่องหมายรับรองมาตรฐานเครื่องประดับโลหะ (hallmark) (3) มาตรการด้านฝีมือแรงงาน โดยกำหนดอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมโดยมุ่งยกระดับฝีมือแรงงานช่างทำอัญมณีและเครื่องประดับ (4) มาตรการส่งเสริมด้านการตลาดโดยเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอีกทั้งยังได้จัดให้มีงานแสดงสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับนานาชาติ และ (5) มาตรการส่งเสริมการลงทุน โดยผู้ประกอบการไทยหรือต่างชาติ สามารถขอรับสิทธิส่งเสริมการลงทุน (BOI) เพื่อรับสิทธิประโยชน์จากทางด้านภาษีอากร (ศูนย์ข้อมูลอัญมณีเครื่องประดับองค์การมหาชน. 2560)

ผลจากการขับเคลื่อนมาตรการต่างๆ ของรัฐก่อให้เกิดการจ้างงานและสร้างงานตลอดห่วงโซ่อุปทาน สินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไทยเป็นที่ยอมรับอย่างสูงในตลาดโลก สินค้าส่วนใหญ่ที่ผลิตได้จะถูกส่งออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ ทั้งนี้ เนื่องด้วยทักษะฝีมือแรงงานของไทยมีความชำนาญสูงทั้งการเจียระไนอัญมณีและผลิตเครื่องประดับ อีกทั้งผู้ประกอบการไทยเองมีการพัฒนาศักยภาพการผลิต การตลาด และได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ไทยก้าวขึ้นมาเป็นผู้ส่งออกใน 10 อันดับแรกของโลกเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2559 (อันดับ 1 ของเอเชีย) โดยตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ ฮองกง สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง ญี่ปุ่น และอาเซียน เป็นต้น สินค้าส่งออกสำคัญอันดับแรกคือ ทองคำ รองลงมา ได้แก่ เครื่องประดับแท่งเครื่องประดับเงิน (อันดับ 2 ของโลก) และเครื่องประดับทอง (อันดับ 13 ของโลก) พลอยสีทั้งพลอยเนื้อแข็งเจียระไน (อันดับ 4 ของโลก) และพลอยเนื้ออ่อนเจียระไน (อันดับ 2 ของโลก) ตามลำดับ และจากการที่อัญมณีและเครื่องประดับไทยมีการผลิตครบวงจร ด้วยศักยภาพและความพร้อมหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านแรงงานไทยที่มีทักษะฝีมือ ด้านผู้ประกอบการค้าที่มีความเชี่ยวชาญด้านการค้า และการปรับตัวด้านทำเลที่ตั้ง และโครงสร้างพื้นฐานของประเทศที่มีทำเลที่ตั้งเชื่อมโยงกับทุกภูมิภาคของโลก และมีพื้นที่ของร้านที่จำหน่ายอัญมณีและเครื่องประดับกระจายอยู่ทั่วประเทศ ตัวอย่างเช่น บริเวณถนนสีลม ถนนเจริญกรุง ถนนข้าวสาร ตลาดแม่สอด ตลาดพลอยจันทบุรี และนิคมอุตสาหกรรมอัญมณี (Gemopolis) อีกทั้งกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศร่วมกับสมาคม

ผู้ค้าอัญมณีเครื่องประดับได้เปิดงานแสดงสินค้าอัญมณี และเครื่องประดับนานาชาติเพื่อเชิญชวนให้นักธุรกิจชาวต่างชาติทั่วโลกสนใจต่างเดินทางเข้ามาในประเทศไทย จึงส่งผลให้ประเทศไทยมีความพร้อมก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณีเครื่องประดับของโลก (ศูนย์ข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับองค์การมหาชน. 2560)

ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา ถือว่าเป็นย่านอัญมณีและเครื่องประดับที่เจริญเติบโต เป็นศูนย์กลางของอัญมณีและเครื่องประดับ (hub of gems and jewelry) เป็นแหล่งที่ค้าขายและส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไปยังต่างประเทศ ซึ่งเชื่อมติดกับย่านการค้าหลัก และตึกจิวเวลรี่เทรด ซึ่งตั้งอยู่บนถนนสีลม เป็นศูนย์รวมของการค้าอัญมณีเช่นกัน ส่วนคอมมูนิตี้มอลล์ และตึกเจมส์ทาวเวอร์ซึ่งตั้งอยู่บนถนนเจริญกรุงสี่พระยาเชื่อมกับถนนสีลมเป็นศูนย์กลางของร้านขายส่งเครื่องประดับทองและเงินเป็นจำนวนมาก สินค้าอัญมณีหรือสินค้าเครื่องประดับเครื่องเงินมีหลากหลายสไตล์ในรูปแบบเอกลักษณ์ และศิลปะแบบไทยๆ ที่โดดเด่น และสวยงามมีให้เลือกหลากหลาย และครบถ้วนตามที่ต้องการ ภายใต้ยุทธศาสตร์โครงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจที่ทำเงินตราต่างประเทศให้กับประเทศไทย ก่อให้เกิดการจ้างงานจำนวนมากประกอบกับสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่ม (value added) อย่างมาก จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ประกอบการหันเข้ามาทำธุรกิจอัญมณีและเครื่องประดับในย่านนี้กันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นนักธุรกิจชาวต่างชาติซึ่งเข้ามาเปิดห้างร้านบริษัทร้านค้าอยู่เป็นจำนวนมาก ในแต่ละปีมีลูกค้านักธุรกิจชาวต่างชาติเข้ามาติดต่อสั่งซื้อสินค้าและส่งออกจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงที่มีงานแสดงสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ (bangkok gems & jewelry fair) ซึ่งภาครัฐโดยกรมส่งเสริมการค้าส่งออก และผู้ประกอบการสมาคมอัญมณีและเครื่องประดับได้จัดขึ้นเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนกันยายน ที่อาคารชาเลนเจอร์ เมืองทองธานีของทุกปี ด้วยเหตุนี้ ย่านเจริญกรุง-สี่พระยาจึงต้องเป็นพื้นที่ที่ทุกฝ่ายต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการ โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือเป็นที่ไว้วางใจของลูกค้าชาวต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจเพื่อความเชื่อมั่นในการลงทุน

ความสำคัญของพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สี่พระยาที่รัฐบาลมีเป้าหมาย และต้องการจะให้เป็นศูนย์กลางการค้าอัญมณีและเครื่องประดับของโลก (hub of gems and jewelry) อีกทั้งมีความสำคัญในแง่เชิงสัญลักษณ์ของประเทศไทย เพราะตึกจิวเวลรี่เทรดและย่านการค้าพลอยมเหสักข์ตั้งอยู่บนถนนสีลม อีกทั้งย่านสีลมเป็นที่ตั้งของบริษัทการเงินชั้นนำทั้งไทย และต่างประเทศหรือสมญานามเรียกกันว่า “วอลล์สตรีทของเมืองไทย” ถ้าหากเกิดอาชญากรรมบนถนนเส้นนี้ย่อมส่งผลกระทบและบั่นทอนความน่าเชื่อถือของนักลงทุนชาวต่างชาติซึ่งจะเข้ามาลงทุนทั้งด้านการเงิน และด้านการค้าอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ตลอดทั้งเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในย่านนี้ย่อมก่อให้เกิดปัญหา และส่งผลกระทบต่อการขับเคลื่อน และพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย

จากข้อมูลสถิติอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน จำแนกตามประเภทของความผิดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2562 พบสถิติการเกิดคดีอาญา จำนวน 8,523 คดี และสามารถจับกุมได้ 4,955 คดี (ระบบสารสนเทศสถานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2562) และข้อมูลการเกิดอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับที่ปรากฏตามข่าวสื่อโซเชียล ตัวอย่างเช่น การปล้นเครื่องประดับอัญมณีและทองรูปพรรณที่ร้านศิริชัย ใกล้ปากซอยเพชรเกษม 63 ถนนเพชรเกษม แขวงหลักสอง บางแค กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2562 มีมูลค่าความเสียหาย 7 ล้านบาท และมีการทำร้ายร่างกายด้วย (ไทยรัฐออนไลน์. 2562) หรือชาวที่เกิดในพื้นที่ถนนสีพระยา เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2562 ที่มีการจัดฉากฉ้อฉล เปิดร้านอัญมณี และก่อเหตุวิ่งราวเพชรมูลค่า 10 ล้านบาท ที่อาคารพาณิชย์ซอยสองพระ ถนนสีพระยา แขวงมหาพฤฒาราม บางรัก กรุงเทพฯ (ข่าวสดออนไลน์. 2562) และข้อมูลการเกิดส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ และความเชื่อมั่นในการลงทุน ความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบนั้นตกแก่ผู้ประกอบการอัญมณีและเครื่องประดับอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ด้วยสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยเล็งเห็นว่าในด้านความผิดทางอาชญากรรมที่กล่าวข้างต้นนั้น จะส่งผลทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน ภาพลักษณ์และผลกระทบต่อการลงทุนของชาวต่างประเทศที่เข้ามาลงทุน เพราะสินค้าอัญมณีมีมูลค่าที่สูง ฉะนั้นการสร้างมิติด้านความปลอดภัยทางด้านอาชญากรรมเป็นสิ่งสำคัญ ในการหาแนวทางในการป้องกัน และจัดการปัญหากับอุปสรรคของความปลอดภัย แม้ว่าจะไม่สามารถป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมด แต่ก็ยังสามารถเตรียมการรับมือกับปัญหา และสถานการณ์เหล่านั้นได้ โดยการวางแผน และการจัดการที่เป็นระบบ เพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นที่มีความสำคัญกับภาพลักษณ์ของภาคอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจกระบวนการจัดการความปลอดภัยและป้องกันตามแนวความคิดทฤษฎี ลอร์เลน โคเฮน และ มาร์คัสเฟลสัน (Cohen & Felson. 1979) ที่มีความสำคัญโดยลักษณะของบุคคลซึ่งอาจจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่าย ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคล และลักษณะสถานประกอบการ มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สีพระยา กรุงเทพมหานครด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุงสีพระยา กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลข้อมูลการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนา และจัดการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สีพระยาให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับในพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถานประกอบการที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ
 - 1) หน่วยงานของรัฐ ในพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร ที่มีหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย สถานีตำรวจนครบาลบางรัก ตำรวจท่องเที่ยว และสำนักงานเขตบางรักที่มีบทบาท และมีความสำคัญในการออกกฎระเบียบข้อบังคับ ดูแลความสงบ และความเรียบร้อยในพื้นที่
 - 2) ผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ
 - 3) พนักงานรักษาความปลอดภัย ได้แก่ พนักงานที่มีหน้าที่รักษาความปลอดภัยร้านค้าอัญมณีและเครื่องประดับ
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย รวมทั้งสิ้น 700 คน ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ หน่วยงานของรัฐที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการดูแลรักษาความปลอดภัย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางรัก ตำรวจท่องเที่ยว และสำนักงานเขตบางรัก จำนวน 380 คน ผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จำนวน 296 คน พนักงานรักษาความปลอดภัยร้านค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จำนวน 24 คน ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์คัดเลือกจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลรักษาความปลอดภัย และผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ ส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่างกำหนดจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% สัดส่วนความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้ตัวอย่างรวมทั้งสิ้นประมาณ 250 คน ประกอบด้วย 3 กลุ่มดังนี้
 - 1) หน่วยงานของรัฐ ได้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบางรัก ตำรวจท่องเที่ยว และเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางรัก จำนวน 135 คน
 - 2) ผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จำนวน 107 คน
 - 3) พนักงานรักษาความปลอดภัย ร้านค้าอัญมณีและเครื่องประดับ จำนวน 8 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยใช้เวลาในการวิจัยตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ 2563 - ธันวาคม พ.ศ 2564

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วยเพศ อายุสถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยด้านสถานประกอบการ ประกอบด้วย ตึกอาคารพาณิชย์ คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และอื่นๆ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับ 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการลดโอกาสตกเป็นเหยื่อ 2) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน 3) ด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร 4) ด้านสภาพแวดล้อม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับมีลักษณะของเครื่องมือ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุสถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และปัจจัยด้านสถานประกอบการ ประกอบด้วย ตึกอาคารพาณิชย์คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียและอื่นๆ ลักษณะข้อคำถามมีแบบให้เลือกตอบ และเติมคำในช่องว่าง รวมข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ 2) การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับ ซึ่งผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการป้องกันด้านอาชญากรรม 2) สรุปประเด็นการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับ ประกอบด้วย 4 ด้าน รวมข้อคำถามทั้งหมด 29 ข้อ และมีข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ คือ ท่านคิดว่าสถานการณ์ในปัจจุบันโรคโควิด-19 (Covid-19) มีผลต่อการจัดการรักษาความปลอดภัยอย่างไรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยหาคุณภาพแบบสอบถามการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม โดยการหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสมของข้อคำถาม และการใช้ภาษาความสอดคล้องของข้อคำถาม และนิยามปฏิบัติการตัวแปร (Item Objective Congruence; IOC) โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความสอดคล้องที่ตรงกับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากที่สุดผู้วิจัยนำแต่ละข้อความมาให้คะแนน และหาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามนำคะแนนเฉลี่ยที่ได้เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ $0.50 < \text{คะแนนเฉลี่ยรายข้อ} \leq 1$ จึงจะเป็นข้อคำถามที่สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนั้น การหาความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจาก

ผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองใช้ (Try out) กับตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงโดย 1) คำนวณหาคุณภาพรายข้อโดยใช้สูตร Pearson Correlation Coefficient ในการคำนวณหาความสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนแต่ละด้าน คัดเลือกข้อคำถามเฉพาะข้อที่มีค่าสำหรับประสิทธิภาพสัมพันธ์กับคะแนนรวมสูงคือ มีตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป 2) คำนวณหาคุณภาพทั้งฉบับโดยนำแบบวัดที่ได้คัดคำถามที่มีคุณภาพตามเกณฑ์คือ ข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับคะแนนรวมตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป มาคำนวณหาความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.980

1.1 ด้านสภาพแวดล้อม	ข้อคำถาม 1-8
1.2 ด้านการลดโอกาสการตกเป็นเหยื่อ	ข้อคำถาม 9-16
1.3 ด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร	ข้อคำถาม 17-22
1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	ข้อคำถาม 23-29

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (กรรณิกา กุกุดเรือ, 2559)

ท่านเห็นด้วยมากที่สุด (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	ให้ 5 คะแนน
ท่านเห็นด้วยมาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70-79)	ให้ 4 คะแนน
ท่านเห็นด้วยปานกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60-69)	ให้ 3 คะแนน
ท่านเห็นด้วยน้อย (ตั้งแต่ร้อยละ 50-59)	ให้ 2 คะแนน
ท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนนการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ผู้วิจัยรวมคะแนนที่ได้ทุกด้านนำมาหาค่าเฉลี่ย และให้ความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ขั้นตอนคือ

- นำหนังสืออนุมัติเก็บข้อมูลการวิจัย และแบบสอบถาม ติดต่อประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านความปลอดภัยคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลบางรัก ตำรวจท่องเที่ยว และสำนักงานเขตบางรัก ผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับพนักงานรักษาความปลอดภัย ร้านค้าอัญมณีและเครื่องประดับ พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย

2. สอบถามข้อมูลจากกลุ่มผู้ใช้พื้นที่ในบริเวณเจริญกรุง-สี่พระยา กำหนดรูปแบบสอบถามคืนจากหน่วยงานภายใน 1 สัปดาห์

3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับ ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และดำเนินการลงรหัสตัวแปร เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เครื่องมือแบบสอบถามที่ใช้เป็นแบบมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (กรรณิกา กุกุดเรือ, 2559)

ท่านเห็นด้วยมากที่สุด (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)	ให้ 5 คะแนน
ท่านเห็นด้วยมาก (ตั้งแต่ร้อยละ 70-79)	ให้ 4 คะแนน
ท่านเห็นด้วยปานกลาง (ตั้งแต่ร้อยละ 60-69)	ให้ 3 คะแนน
ท่านเห็นด้วยน้อย (ตั้งแต่ร้อยละ 50-59)	ให้ 2 คะแนน
ท่านเห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวนและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทุกฉบับ
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติบรรยาย เพื่ออธิบายคุณลักษณะของตัวแปร และระดับของตัวแปร โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลคะแนนการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ผู้วิจัยรวมคะแนนที่ได้ทุกด้านนำมาหาค่าเฉลี่ย และให้ความหมายของคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง มีระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร สรุปผลของการวิจัยแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษารายได้เฉลี่ยต่อเดือน และลักษณะสถานประกอบการซึ่งผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสถานประกอบการ กับการจัดการ

ความปลอดภัยด้านอาชญากรรม รายละเอียด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสถานประกอบการ
 กับการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม

ปัจจัยส่วนบุคคลและสถานประกอบการ	B	Std Error	Beta	t	Sig
1. เพศ	- 0.017	0.047	-0.023	-0.375	0.708
2. อายุ	0.039	0.021	0.118	1.899	0.059
3. สถานภาพ	0.026	0.030	0.055	0.833	0.378
4. อาชีพ	0.058	0.019	0.188	3.036	0.003
5. ระดับการศึกษา	0.101	0.038	0.166	2.649	0.009
6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	-0.017	0.025	-0.043	-0.673	0.501
7. ลักษณะสถานประกอบการ	-0.013	0.034	-0.024	-0.388	0.698
ค่าคงที่ = 3.794 ; SE est = $\pm$ 0.171					
R = 0.289 ; R ² = 0.084 ; F = 3.152 ; Sig. = 0.003					

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมโดยตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา ได้ร้อยละ 8.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า อาชีพ และระดับการศึกษา มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้อยละ 18.8 และ 16.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 2 การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยากรุงเทพมหานคร ซึ่งค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมรายละเอียด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับ ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร (n=250)

การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลความหมาย
ด้านสภาพแวดล้อม	4.16	0.47	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการลดโอกาสตกเป็นเหยื่อ	4.19	0.41	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร	4.18	0.48	เห็นด้วยมากที่สุด
ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน	4.19	0.45	เห็นด้วยมากที่สุด
รวม	4.18	0.37	เห็นด้วยมากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม โดยภาพรวม และรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านการลดโอกาสตกเป็นเหยื่อ ด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรและด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการลดโอกาสตกเป็นเหยื่อ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน เท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41 และ 0.45 ตามลำดับ รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48 และด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47

สรุปผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถานประกอบการที่มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยากรุงเทพมหานคร

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และลักษณะสถานประกอบการ ประกอบด้วย ตึกอาคารพาณิชย์ คอมมูนิตี้มอลล์ และสถานประกอบการที่ไม่อยู่ในรูปคอมมูนิตี้มอลล์และอาคารพาณิชย์ มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานครโดยตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 8.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์มาตรฐานของตัวแปรแต่ละตัว พบว่า อาชีพ และระดับการศึกษา มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา ร้อยละ 18.8 และ 16.6 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถสร้างสมการพยากรณ์การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$\text{การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม} = 3.794 + 0.058 (\text{Career}) + 0.101 (\text{Edu})$$

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ระดับความคิดเห็นการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับในพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาทบทวนแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุป การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม หมายถึง มาตรการทางกฎหมาย หรือนโยบายด้านการป้องกันที่หน่วยงานด้านความปลอดภัยนำมาใช้ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อใช้ในการดูแลรักษาความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ประกอบด้วย 4 ด้านดังนี้

1) การจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านในการจัดการความปลอดภัยพบว่าด้านการลดโอกาสตกเป็นเหยื่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ใช้พื้นที่ทำการค้าในย่านเจริญกรุง-สี่พระยา จึงเล็งเห็นความสำคัญกับการเฝ้าระวัง และรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม อธิบายได้ว่า ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา มีตึกอาคารพาณิชย์ และคอมมูนิตี้มอลล์เป็นย่านการค้า จึงต้องหมั่นตรวจสอบ และซ่อมแซมกล้องวงจรปิด และหลอดไฟส่องทางที่ชำรุดเสียหายหรือประชาสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้แก่กลุ่มเสี่ยง เช่น เด็กสตรีผู้สูงอายุ เพื่อให้ทราบถึงวิธีการระวังป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อ เพื่อให้ผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่รู้สึกปลอดภัยจากอาชญากรรมสอดคล้องกับพรชัย ชันดี (2558, หน้า 76) กล่าวว่าไว้คือ อาชญากรคิดว่าเป้าหมายหรือเหยื่อ มีความเหมาะสมและผู้ดูแลอ่อนแอ จึงตัดสินใจกระทำความผิด และสอดคล้องกับลอว์เลน โคเฮน และมาร์คัสเฟลสัน (Cohen & Felson. 1979) โดยทั้งสองท่านได้ให้ความหมายถึง ลักษณะของบุคคลซึ่งอาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่าย โดยเฉพาะเพศหญิง อายุน้อยหรืออายุมาก

2) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเกี่ยวข้องเป็นผู้ใช้พื้นที่ ที่ทำธุรกิจการค้า จึงต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอันมีค่า จึงมีแนวทางในการวางแผนวางระบบและพัฒนาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม และมวลชนสัมพันธ์ เพื่อป้องกันอาชญากรรมในพื้นที่ทำการค้าในย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร ชุมชนในพื้นที่จึงให้ความสำคัญ และร่วมมือกับผู้ประกอบการร้านค้า มีการจัดตั้งกลุ่มสมาชิกเตือนภัย และเครือข่ายเฝ้าระวังภาคประชาชนในชุมชนในการ

ป้องกันอาชญากรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของเทอดเกียรติ วงศาโรจน์ (2557, หน้า 210-214) ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการสร้างเครือข่ายปฏิบัติการชุมชน และมวลชนสัมพันธ์ เพื่อป้องกันอาชญากรรมของหมู่บ้านวัดกลาง หมู่ที่ 4 ตำบลวังเย็น อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรมเครือข่ายปฏิบัติการชุมชน และมวลชนสัมพันธ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีความพึงพอใจต่อรูปแบบกิจกรรมการสร้างเครือข่ายเพราะกิจกรรมที่กำหนดขึ้นนั้นประชาชนเป็นผู้ร่วมกันวางแผนร่วมกันปฏิบัติด้วย ผู้นำหมู่บ้าน และคณะกรรมการเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินกิจกรรมการพัฒนา รูปแบบการสร้างเครือข่าย และมีความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมเพื่อป้องกันอาชญากรรมร่วมกัน ด้วยความสมัครใจ การทำกิจกรรมผู้นำหมู่บ้าน และประชาชนในหมู่บ้านเห็นความสำคัญ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชยต่อกิจกรรมที่ได้กระทำ เพื่อเป็นเกียรติเป็นชื่อเสียงของหมู่บ้าน ส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ทำให้ประชาชนมีความเป็นอยู่อย่างปลอดภัย สามารถลดอาชญากรรมลงได้

3) ด้านการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา เป็นศูนย์กลางของอัญมณีและเครื่องประดับ (hub of gems and jewelry) เป็นแหล่งค้าขาย และส่งออกสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับไปยังต่างประเทศ เป็นศูนย์รวมของการค้าอัญมณีที่มีราคาสูง รวมถึงเป็นแหล่งท่องเที่ยว และเป็นแหล่งที่พักอาศัยติดแม่น้ำเจ้าพระยา มีโรงแรมที่มีชื่อเสียงระดับ 5 ดาว หลายแห่ง ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของนักธุรกิจ ดังนั้นผู้ประกอบการและผู้ใช้พื้นที่จึงมีการมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารและข้อมูลด้านอาชญากรรมระหว่างผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่เพื่อเฝ้าระวังเหตุมีการฝึกอบรมให้พนักงานจดจำบุคคลิกและลักษณะท่าทางของลูกค้าที่เข้าใช้บริการและฝึกทักษะการแจ้งเหตุอาชญากรรมทางโทรศัพท์ เช่น แอปพลิเคชันไลน์ (Application Line) การส่งข้อความสั้นเอสเอ็มเอส (SMS) ทางโทรศัพท์ให้กับพนักงานเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย และเทคโนโลยีใหม่ๆ ให้กับบุคลากร และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย ด้วยการนำระบบเทคโนโลยีตรวจจับใบหน้ามาใช้ในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยเนื่องด้วยความสำคัญของพื้นที่ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2560 กล่าวว่า การพัฒนาองค์ความรู้เจ้าหน้าที่ให้รู้เท่าทันผู้กระทำความผิด พัฒนาและส่งเสริมให้มีระบบปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จัดให้มีระบบต่างๆ และการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ที่สอดคล้องกับตำแหน่งเพื่อเอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ บุคลากร และเชื่อมโยงการปฏิบัติงานโดยมีการแลกเปลี่ยนทักษะข้อมูลข่าวสาร เป็นการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรในการป้องกันอาชญากรรม

4) ด้านสภาพแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สภาพแวดล้อมในพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา ส่วนราชการต่างๆ ให้ความสำคัญ มีการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยในพื้นที่ที่ดี มีการติดตั้งไฟส่องสว่าง ติดตั้งกล้องวงจรปิด สัญญาณเตือนภัย รวมถึงผู้ประกอบการมีระบบการควบคุมทางเข้าออกในพื้นที่ มีพนักงานรักษาความปลอดภัยยืนประจำจุด ผู้ตอบแบบสอบถามจึงมีความรู้สึกลปลอดภัยต่อระบบการจัดการดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ทำให้มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของมณีนุช พูลสวัสดิ์ (2555, หน้า 216-218) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่พบว่า องค์ประกอบภูมิทัศน์ซึ่งมีความสำคัญกับการจัดการความปลอดภัยในพื้นที่ซึ่งทุกภาคส่วนต้องตระหนักและให้ความสำคัญ เพื่อให้ทราบถึงจุดบกพร่องของพื้นที่จากองค์ประกอบของภูมิทัศน์ในที่นั้นๆ ว่านำมาซึ่งการเกิดคดีได้อย่างไรลดช่องโอกาสในการเกิดอาชญากรรมและเป็นแนวทางในการช่วยวางแผนเพื่อการป้องกันอาชญากรรมด้วยการออกแบบและเสนอแนะปรับปรุงการดูแลรักษาเพื่อลดภัยของอาชญากรรมเช่น การมีเวรยาม การตรวจตราสอดส่อง และใช้เทคโนโลยีด้วยการติดตั้งกล้องวงจรปิด เพื่อป้องกันและสามารถลดอาชญากรรมลงได้

2. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถานประกอบการ มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยากรุงเทพมหานคร

จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสถานประกอบการ ร่วมกันส่งผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมของพื้นที่ย่านเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 8.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรอาชีพ และระดับการศึกษา มีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก อาชีพและระดับการศึกษามีความสำคัญในการวางแผนหรือวิสัยทัศน์ต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ที่ถือว่ามีความสำคัญต่อพื้นที่ย่านการค้าเจริญกรุง-สี่พระยา กรุงเทพมหานคร ปัญหาและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ในด้านความผิดทางอาชญากรรมย่อมส่งผลทำให้เกิดความเสียหายต่อภาพลักษณ์ และผลกระทบต่อการลงทุนของประเทศ ฉะนั้นการสร้างมิติด้านความปลอดภัยทางด้านอาชญากรรมจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ในการหาแนวทางในการป้องกันและจัดการปัญหากับอุปสรรคของความปลอดภัย แม้ว่าจะไม่สามารถป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทั้งหมด แต่ก็ยังสามารถเตรียมการรับมือกับปัญหาและสถานการณ์เหล่านั้นได้ โดยการวางแผนและการจัดการที่เป็นระบบเพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในย่านเจริญกรุง-สี่พระยา

สำหรับอาชีพมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา ซึ่งปัจจัยอาชีพในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ข้าราชการตำรวจ

ข้าราชการเขตบางรัก พนักงานบริษัทรักษาความปลอดภัย และผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับ อาชีพเหล่านี้ล้วนมีบทบาทหน้าที่ มีจริยธรรม และจรรยาบรรณในอาชีพของตนเอง ทำให้ผู้ที่มีอาชีพเหล่านี้มีการคิดวิเคราะห์ที่จะแก้ไขปัญหา ควบคุมสถานการณ์ และสามารถจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิธีรัตน์ ขจรเวทิน (2554, หน้า 76-77) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชนบ้านแหลมแท่น ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ เนื่องจากสามารถจับกุมคดีสำคัญต่างๆ ได้ และยังมีความเชื่อว่าตำรวจในปัจจุบันมีความซื่อสัตย์สุจริต ส่งผลให้ประชาชนจะเคารพในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และให้ความร่วมมือ อาชีพข้าราชการตำรวจจะทำให้ประชาชนมีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า อาชีพสามารถส่งผลให้เกิดการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยวัฒน์ สลักคา (2557, หน้า 19) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมกรณีศึกษา: สถานีตำรวจภูธรสามโคก จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัย พบว่า ข้าราชการตำรวจของสถานีตำรวจภูธรสามโคกได้มีการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นการริเริ่ม ชักนำผลักดัน กระตุ้นเชิญชวนให้ประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรมและต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ ทำให้ประชาชนได้ตระหนักถึงปัญหาอาชญากรรม โดยได้เข้ามามีส่วนร่วมติดตามข้อมูลข่าวสารการเกิดอาชญากรรม

การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเอง และบุคคลในครอบครัวโดยการสำรวจดูแลความเรียบร้อยของที่อยู่อาศัยและทรัพย์สิน และจากข้อค้นพบของสมปอง บุญเต็ม (2555, หน้า 75-76) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ และพบว่า ข้าราชการตำรวจปฏิบัติงานในภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูงมากทุกด้าน โดยข้าราชการตำรวจมีแนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามของข้าราชการตำรวจ โดยจะปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างเต็มความสามารถมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และเป็นแบบอย่างที่ดี มีการหาข้อมูล การบูรณาการร่วมกันกับผู้นำชุมชน และการปฏิบัติการมวลชนสัมพันธ์ ด้านการปราบปรามอาชญากรรม ส่งเสริมให้ชุมชนมีแรงจูงใจให้ประชาชนที่จะแจ้งเบาะแสความเชื่อมั่นในความปลอดภัยส่งผลให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการใช้ชีวิตมากขึ้น ในส่วนอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยก็จะมีส่วนช่วยในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมด้วยเช่นกัน เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในการใช้ชีวิต และทรัพย์สินมากขึ้น เนื่องจากพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นอาชีพที่ช่วยดูแล รักษาความปลอดภัยให้กับบริษัท ห้างร้านต่างๆ หรือกระทั่งที่อยู่อาศัยทั้งในเวลากลางวัน และ

กลางคืน พนักงานรักษาความปลอดภัยจะผ่านการอบรมเกี่ยวกับวิชาซีพีรักษความปลอดภัย เพื่อป้องกันความเสี่ยงและสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อให้เกิดความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยา สุนทรา (2556, หน้า 5) กล่าวถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.) กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บชน.) ได้ออกมาตรการพร้อมประสานขอความร่วมมือกับเจ้าของร้านทองให้ดำเนินการตามแผน ป้องกันเพื่อป้องกันอาชญากรรม โดยให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยอยู่ประจำร้าน เพื่อไม่ให้ให้ผู้หญิงอยู่ในร้านเพียงลำพัง ดังนั้นอาชีพพนักงานรักษาความปลอดภัยก็จะมีส่วนช่วยในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม ทำให้เกิดความปลอดภัยทางชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น จึงแสดงให้เห็นว่า อาชีพมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับ

จากข้อค้นพบ ระดับการศึกษามีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับย่านเจริญกรุง-สี่พระยา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การศึกษาฝึกให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงยังมีโอกาสในการฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ นำสู่การสร้างองค์ความรู้และทักษะในการจัดการ สามารถนำเครื่องมือเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม และการแก้ไขปัญหาได้รวดเร็วและดียิ่งขึ้น ระดับการศึกษาจะช่วยพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม ช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความสามารถต่อยอดกับอุปสรรคของชีวิต และสามารถจัดการเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับชีวิตและทรัพย์สินของตนเองและผู้อื่นได้ และยังสามารถจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณ์ มีบำรุง (2556) ที่ศึกษาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในชุมชนมีจิตเมตตาขนาดเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร โดยมีปัจจัยที่ศึกษาคือ ระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาอาจมีส่วนช่วยในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน กล่าวคือ ผู้ที่มีระดับการศึกษาจะเป็นผู้ที่ได้เรียนรู้ และศึกษาทั้งในตำราเรียนและนอกตำราเรียน หรือการมีประสบการณ์แล้ว สามารถที่จะจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมได้ ดังนั้น ระดับการศึกษาจึงมีผลต่อการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมร้านอัญมณีและเครื่องประดับ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. รัฐและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องควรสร้างความตระหนักในการเรียนรู้ป้องกันและกำกับดูแลด้านการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม เห็นถึงความสำคัญของการจัดการความปลอดภัย ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน สถานประกอบการห้างร้าน และประชาชนชุมชนเจ้าของพื้นที่ ให้เกิดความรู้สึกร่วมกันเห็นถึงความสำคัญ ความจำเป็น และความเข้าใจถึงปัญหา

ของการจัดการระบบรักษาความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการทำธุรกิจของสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับ เพื่อให้การจัดการรักษาความปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ทุกอาชีพต่างมีความสำคัญ และมีส่วนร่วมไม่ว่าจะเป็น เจ้าหน้าที่เขตบางรัก เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานรักษาความปลอดภัย หรือผู้ประกอบการค้าอัญมณีและเครื่องประดับซึ่งให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในพื้นที่จึงควรมีการสนับสนุน และบูรณาการให้มีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาควบคุมสถานการณ์ และจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรส่งเสริมและเรียนรู้ ฝึกอบรมเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ทักษะการจัดการความปลอดภัยเพื่อเพิ่มมุมมองการจัดการความปลอดภัยให้ได้มากยิ่งขึ้น สามารถนำเครื่องมือเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาช่วยป้องกัน และแก้ไขปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมได้รวดเร็วและดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงพาณิชย์. (2562). **สินค้าออกสำคัญ 10 อันดับแรกของไทย**. สืบค้นเมื่อ 30 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2563จาก <http://www2.ops3.moc.go.th>.
- กฤษณ์ มีบำรุง. (2556). **การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่ายกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรังสิต.ปทุมธานี.
- กัลยา สุนทรา. (2556). **การวิเคราะห์และพัฒนารูปแบบระบบรักษาความปลอดภัยของร้านทอง**. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.มหาสารคาม.
- กรรณิกา กุกุดเรือ. (2559). **เอกสารกองบังคับการวิชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ**. สืบค้นเมื่อ 29 เดือนพฤศจิกายนพ.ศ. 2563จาก [http:// www.rpca.ac.th](http://www.rpca.ac.th).
- ชัยวัฒน์ สลักคา. (2557). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจภูธรสามโคก จังหวัดปทุมธานี**.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.กรุงเทพมหานคร.
- ฐานเศรษฐกิจออนไลน์. (2560). **5 ปีส่งออก 1 ล้านล้าน ไทยศูนย์กลางอัญมณีโลก**. สืบค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2563, ฐานเศรษฐกิจ. จาก <https://www.thansettakij.com/content/business/240103>.
- เทอดเกียรติ วงศาโรจน์. (2557). **การพัฒนารูปแบบการสร้างเครือข่ายปฏิบัติการชุมชนและมวลชนสัมพันธ์เพื่อป้องกันอาชญากรรม อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี**.วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.กรุงเทพมหานคร.

- ไทยรัฐออนไลน์. (2562). เจ้าของร้านอัญมณีย่านเพชรเกษม 63 เผยถูก 3 โจรปล้นเสียหายราว 7 ล้าน. สืบค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2563, ไทยรัฐ จาก <https://www.thairath.co.th/news/crime/1558616>.
- พรชัย ขันดี.(2558). ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการทำงานวิจัยและนโยบายประยุกต์. กรุงเทพฯ: ส.เจริญการพิมพ์.
- มณีนุช พูลสวัสดิ์. (2555). องค์ประกอบของภูมิทัศน์ทางด้านกายภาพกับการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่สาธารณะ: กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรมจุฬาลงกรณ์. กรุงเทพมหานคร.
- ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2563). สถิติฐานความผิดคดีอาญา (คดี 4 กลุ่ม)หน่วยงานกองบัญชาการตำรวจนครบาลตั้งแต่วันที่ 01 มกราคม 2562 ถึง 31 ธันวาคม 2562. กรุงเทพฯ:ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางสืบค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2563 จากhttp://164.115.22.198/nso/phpview.php?folder=uploads/Fairly/File/&partfile=Data_09010100_1001.xlsx.
- ศูนย์ข้อมูลอัญมณีและเครื่องประดับ (องค์การมหาชน).(2560). ไทยวางเป้าหมายสู่การเป็นฮับการค้าอัญมณีและเครื่องประดับในอีก 5 ปีข้างหน้า.สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคมจาก <https://www.thaitextile.org/th/insign/detail.590.1.0.html>.
- สมปอง บุญเดิม. (2555). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธร เมืองอำนาจเจริญ จังหวัดอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.อุบลราชธานี.
- สุทธิรัตน์ ขจรเวคิน. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชนบ้านแหลมแท่น ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.ชลบุรี.
- Cohen, L.E., & Felson, M. (1979). "Social change and Crime rate trends: A routine activities approach," *American Sociological Review*, 44: 588-609.